

Helsingin yliopisto - Helsingfors universitet - University of Helsinki ID 2000-454

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Yhteiskuntapolitiikan laitos	
Tekijä-Författare-Author Partanen, Liisa			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Siinä on työn ilo : vammaiset etätyöntekijöinä			
Oppiaine-Läroämne-Subject Sosiaalipolitiikka			
Työn laji-Arbetets art-Level Lisensiaatintyö		Aika-Datum-Month and year 1999-05-01	Sivumäärä-Sidantal-Number of pages 148, i s.
<p>Tiivistelmä-Referat-Abstract</p> <p>Tutkimuksen tavoitteena on saada tietoja vammaisista etätyöntekijöinä ja heidän kokemuksistaan työnteosta. Etätyöllä tarkoitin tässä tutkimuksessa modernia etätyötä, jossa työn tekemiseen käytetään atk-tekniikkaa.</p> <p>Tutkimuksen kohteena ovat eri puolella Suomea asuvat vammaiset etätyöntekijät (N=32). Haastattelin heidät vuosina 1995 - 1997. Tutkimusote on pääosin kvalitatiivinen ja menetelmänä käytin teemahaastattelua. Tutkimustehtävän teemat perustuvat vammattomien etätyöntekijöiden kokemuksiin työnteosta ja vammaisten kokemuksiin muusta työstä. Tutkimuksessa tarkastelen vammaisia etätyöntekijöitä ja heidän työntekoaan kuuden teeman alaisena: 1) taustatiedot, 2) työskentelyolosuhteet ja laitteet, 3) julkisen vallan osuus etätyöllistymisessä, 4) töiden valikoima ja kokemukset työnteosta, 5) tulot ja 6) perheenjäsenten ja ystävien suhtautuminen sekä yhteydet työnantajiin.</p> <p>Tutkimuksen teoreettisessa osassa kuvaan ensiksi työkäsitteen ja -muotojen muuttumista perinteisistä uudenlaisiin, joista moderni etätyö on keskeinen tämän tutkimuksen kannalta. Toiseksi tarkastelen vammaisuutta ja tekniikkaa ja kolmanneksi vammaisuutta ja työntekoa.</p> <p>Tutkimuksen tulosten mukaan vammaisista etätyöntekijöistä (N = 32) runsas 1/4 oli naisia ja vajaa 3/4 miehiä. Tuloksia tarkastellessani erotin haastatellut lapsena ja aikuisena vammautuneisiin naisiin ja miehiin. Keski-ikä oli 41 vuotta. Useimmat olivat avio- tai avoliitossa. Sairauksia ja vammaisuuksia oli paljon ja suurin osa heistä oli vaikeavammaisia. Peruskoulutus vaihteli kansakoulusta ylioppilastutkintoon ja ammatillinen koulutus koristepuusepästä filosofian lisensiaatin tutkintoon. Omakoti- tai kerrostalo oli yleisin asuntotyyppi. Työskentelylaitteet vaihtelivat pelkästä päätteestä ja kirjoittimesta suuritehoiseen koneeseen internet-yhteyksineen. Laitteiden rahoittajina olivat olleet Kela, haastatellut itse, vakuutusyhtiöt ja työnantajat. Lähes jokainen oli ollut asiakkaana työvoimatoimistoissa ja Kelalla. Töiden hankinnassa oli 'puskaradio' ollut paras keino. Kirjanpitytyöt olivat yleisimpiä, mutta oli myös mm. ohjelmointeja, tutkimusten tekoa, käännöstöitä, kasettien kirjoittamista ja konsultointeja. Haastatellut olivat motivoituneita työhönsä, eivätkä he tunteneet itseään yksinäisiksi. Vammaisuus ei ollut haitannut työnteossa. Paikkatulot olivat eläkkeiden ja tukien lisänä tarpeen, mutta itse työnteko oli tärkeämpää. Perheenjäsenet suhtautuivat myönteisesti kotona työskentelyyn ja kaveritkin olivat olleet kannustavia. Yhteydet työnantajiin hoidettiin puhelimitse ja tapaamisen. Palaute työnantajilta oli vähäistä. Haastatellut pitivät etätyötä hyvänä keinona työllistää vammaisia. Tutkimus antoi aihetta muutamaiin sosiaalipoliittisiin ehdotuksiin. Tärkeimmät lähteet: Kinsman 1987; Huws, Korte, Robinson 1990; Suokas 1992; Loijas 1994; TWN 1995; Moorgroft, Bennett 1995; Julkunen, Nätti 1995.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords vammaiset - työllistäminen - tietotekniikka etätyö - vammaisuus			
Säilytyspaikka-Förvaringsställe-Where deposited			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			